

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 1

Januar 1965

1965

14. årgang

Jun i 1965

Vi er alt halvveis i årets første måned. Nyttårstankene er kommet noe på avstand kanskje. Men la oss allikevel her peke på et par ting:

1. Dette året er et Herrens år. Vi skriver 1965 e. Kristus — Anno Domini. Om dette år gjelder salmisten s ord: I din hånd, Herre, er mine tider. I Guds hånd, i den Allmektiges varetekts.

Bare *det* kan gi grunnlag for virkelig tillit og trygghet, for den frihet fra frykt som vel alle lengter etter og stunder mot.

2. Dette år er videre et Nådens år. Slik var det i allfall ment fra Guds side. Han kaller oss til møte med seg i Jesu navn, under syndsforlatelsens gode gave. — La bare ikke hans nåde bli forgjøves. Det er nyttårets mektige appell.

La det bli stående enda et år, slik var vingårdsmannens bønn for det ufruktbare fikentre. Det er bønnen som er bedt for deg og for meg av ham som lever for å gå i forbønn for oss.

Enda et år skal kanskje de fleste av oss få leve til ende. La oss huske at det er et nådens år. La oss ha det klart at det er et år under hans øye som ser etter frukt — og som har makt til å kalte oss og russte oss til å bære en velsignet frukt, slik apostelen Paulus peker på det i Galaterbrevets kap. 5, v. 22:

Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, saktmodighet, avholdenhets.

E. K.

Hva sier kirken

Spørsmålet kommer frem påfaldende ofte. Ikke minst møter vi dette spørsmålet under moraldebatter. Og forunderlig nok er det ikke sjeldent at kristendomsmens angripere spør: Hva sier kirken? Andre ganger ligger spørsmålet om kirkens ord og mening under en direkte anklage for at kirken tier.

Det er både gledelig og vemondig med dette stadige spørsmålet etter kirkens røst. Gledelig er det at noen vil vite hva kirken har å si i avgjørende spørsmål. Vemondig er det at så mange ikke synes å vite hva kirken sier. For det mangler da såvisst ikke på at kirkens røst lyder over hele vårt land.

Hver eneste søndag kan vårt folk få høre hva kirken sier, på Guds vegne om tro og liv, om synd og sannhet, om tidens nød og Guds nåde. Kirken taler gjennom forkynnelsen, og den taler for hele vårt folk, søndag og hverdag, i kirke og bedehus til alle som vil høre: Så sier Herren.

Det tragiske er at vår kirke taler med flere røster, med endog motstridende røster. Derfor er det i dag enda mer aktuelt å spørre: Hva sier Guds ord? Det er jo ikke våre meninger, heller ikke kirkens forsåvidt, men Guds evige sannhet som kan kaste evighetslys innover vår hverdag. Men det er så sant hva Rémy de Guormet skriver: «Det

forferdelige er, at når man søker sannheten — så finner man den».

Det er dyp inkonsekvens i å rope at en ikke hører kirkens røst og samtidig konsekvent holde seg borte fra de steder hvor denne røst lyder. Her har nok Berggrav rett når han sier: «Sannheten er en funksjon — og den finner vi når vi funksjonerer, ikke når vi funderer». Derfor: Kom og hør Herrens ord!

Erling Ruud.

Pengenes fare

En har sagt at feilen ved pengene er at de koster så meget. En av omkostningene er den åndelige sløhet som merkes hos mange kristne, når de har sitt på det tørre.

Sansen for å våge noget, troen på at vi har en levende Gud, følelsen av tillit og av undren forsvinner fra livet, og dødelig trygghet og kjedssomhet trær i stedet. Friskheten forsvinner, og sjelen smuldrer hen i tomhet.

En annen omkostning ved pengene er at de reiser en skranke mellom mann og mann, skaper et nytt kastevesen, dreper brorskapet. De første kristne gav slipp på alt ut over det strengt nødvendige og bevarte brorskapet. Vi beholder mere enn nødvendig og lar brorskapet fare.

Stanley Jones.

SIDEN SIST:

Desember preges av adventdager og julehøytid. Noen steder er skikken tatt opp med å tenne adventlysene — ett for hver av de 4 adventsdagene — hjemme og i kirken. Men de enkle adventlyssene ble etterhvert avløst av tusener og millioner julelys. — Søndag 13. var det juletrettenning på Svorkmo, Vormstad, Fannrem og sikkert flere steder i distriket. I det fine vinterveret var mange møtt frem. Samme kveld var det også riktig god oppslutning om lysgudstjenesten i hovedkirken. Ungdom fra forskjellige kanter deltok og bidro til at helhetsvirkningen ble berikende og betagende. Vi takker både organist og sørsterelever, konfirmantene og Torshuskorset samt enkeltaftagere ellers for at de gikk inn for oppgaven. I Orkanger kirke ble det holdt en koralafoten noe senere under medvirkning av elever fra folkeskolen og med tale av kallskap. Olsen.

Ellers var det julegudstjenestene, julekonsertene og julefestene som i slutningen av måneden samlet delvis fulle hus også denne gang. Toner og tekster ble frisket opp, og det gamle og alltid nye juleevangelium samlet ung og gammel under sin dragende makt. — Nyttårskvelden var det gudstjeneste både i hovedkirken og i Moe kirke. Ofringen til nytt orgel sistnevnte sted innbragte kr. 494. — I mengden av julefestene er det nesten ikke mulig å peke ut noen spesiell. Vi får kanskje bare nevne den tradisjonelle i Megården bedehus 1. nyttårsdag som samlet stor deltagelse denne gang, overveiende av unge. Vi tar også med festen i Solsjøbygda 2. januar, i adskillig mindre målestokk, men i utpreget hyggelig stemning. For tiende år på rad var man kommet sammen i kjøkkenet hos Grendal der alle ble tatt imot gjestfritt og hjertelig. En liten pikeforening for Santalmisjonen tok i sin tid opp tanken, og det var også denne gang utlodning til den samme misjon. Røddelagene har hatt sine fester, mandag 4. på Svorkmo, torsdag 7. i misj.huset på Fannrem. — Orkangerspeiderne hadde sin store julefest den 10. i gymnastikkalen på folkeskolen der det var særlig stor tilslutning fra foreldrenes side. En av pikespeiderne ledet greit det hele, og det var tale av kallskap. Ol-

KONKURRANSEN

som ble tillyst i novembernr. ifor, er avsluttet. Til bedømmelse av besvarelsene har redaksjonen hatt hjelp av lærerne Leif Lyngstad, Reidar Halgunset, Ola Morken og Inge Skjølberg som herved takkes hjerteligst.

Resultatet er slik:

Framhaldsskolen:

*Kjell Øyasæter, Grøtte,
(Visitasen)*

*Randi Lønnum, Orkanger,
(Afrika)*

Storskolen:

*1. Trond Pettersen, 7 b Orkanger
(Visitasen)*

*2. Sverre Sæther, 7 b Grøtte,
(Visitasen)*

*1. Kari Eikli, 5.kl. Grøtte,
(Afrika)*

*2. Liv Astrid Fagerli, 7. kl. Årlivoll
(Afrika)*

Småskolen. (tegninger)

1. Unni Bakken, 3 b Orkanger

2. Oddny Hagen, 3 b «

3. Joralf Kvakland, 3 b «

Vi trykker herved opp de præmierte besvarelsene fra storskolen, altså 4.—7. klasse:

DET JEG HUSKER BEST FRA UTSTILLINGEN AFRIKA KALLER.

Ein dag vi var på skulen sa læraren vår: «Onsdag klokka halv ni skal vi på Svorkmo på ei utstilling som heiter «Afrika kaller». Vi vart vel glade!

Då dagen kom, var vi spente alle sammen. Då vi kom fram, vart vi ynskt hjarteleg velkomne. Først skulde vi sjå ein film om ei jente som heitte Sinda. Foreldra hennar var heidningar. Det verste var at ho ikke kunne gå.

Foreldra hennar ville setja henne ut i skogen for å sjå om nokre slangar tok henne, for foreldra torde

sen. — Endelig tar vi med samlingen på Aldersheimen, Fannrem, den 12. God oppslutning og god stemning med opplesning av Anders Kvåle, musikk av org. Jakobsen, tale av soknep. og res. kap.

ikkje ha henne når ho ikke kunne gå. Sinda sat der og gret heile tida, men ingen slange kom. — Så var tida koma då foreldra henta henne og ville sjå om nokon slange hadde teki henne. Men det var ingen slange som hadde teki henne. Då måtte dei berre ta henne med heim.

Ein dag kom ein misjonær innom huset deira. Foreldra til Sinda fortalte om sjukdomen hennar. Då sa misjonæren at dei skulle ta henne med til misjonsstasjonen. Men det ville ikke foreldra hennar, men til slutt fekk han overtala dei. — Sinda måtte ta sprøyter for sjukdomen sin, og ho vart frisk att. — Ho fekk ein god ven som heitte Martha. Ho gjekk på skulen, men det fekk ikke Sinda.

Då Sinda var 12—13 år, sa faren at ho skulle gifta seg med ein rik, gammal mann. Han hadde mange koner frå før. Då rømde Sinda attende til misjonsstasjonen att. — Men brått ein dag kom faren hennar og den gamle mannen til misjonsstasjonen og ville henta henne. Men dei fekk ikke Sinda.

Ein dag gjekk Martha og Sinda ut i skogen ein tur. Brått var faren hennar der, og han tok ho med heim. Da måtte ho gifta seg.

På bryllupsdagen gjekk Sinda inn i hytta. Då kom Martha med nokre klede og kledde henne ut så ikke foreldra skulle merka at det var ho. Då kom ho seg fram til misjonsstasjonen att. — Det var ein svært trist film.

Det var ein misjonær som viste oss rundt på utstillinga. Ho sa at alle var så glade i bøker og fargeblyantar, for dei hadde ikke slike ting på skulen. Men vi var fem jenter som visste råd. Vi hadde hatt klubben nokre gonger og sende omlag 10 kroner som borna skulle få blokker og fargeblyantar for. Eg trur dei vert glade. — Så fekk vi sjå slangar og stygge, farlege dyr på sprit.

Misionæren fortalte om dyra. Vi fekk sjå vesker av slangeskinn som folka der ute hadde fletta. Vi såg mykje dei hadde laga. Når dei kløyvde gresskar, vart det to fine skeier som dei pynta med mykje fint.

Mange gonger pynta kvinnene seg

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Kontingent kr. 4.—.

Redaktør:

RES. KAP. EINAR KOREN.

KIRKELIG ARSSTATISTIKK

for Orkdal, Orkanger og Orkland

Fødte tilh. soknet	76	52	29
Døpte	79	65	33
Konfirmerte	56	50	26
Ektevige	26	25	16
Gravlagte	38	32	23
0fringer	16500	2121	6633

KONFIRMASJON — ORKDAL

Ved menighetsmøtet etter guds-tjenesten 13. des. i hovedkirken ble det vedtatt å henlegge konfirmasjonen til 2. søndag i mai.

KIRKEFORENINGEN

for Moe kirke planlegger i likhet med ifor en tilstelning i begynnelsen av april. Vi var sist så heldige å få flere verdifulle gevinstar. Det håper vi på også i år. Men for at disse kan utnyttes ved at vi på forhånd for solgt et rimelig antall loddar og slik at flest mulig derved får sjanse til å bli med, er vi takknemlig for å få beskjed om eventuelle gevinstar innen 20. februar.

S. K.

SANG- OG MUSIKKAFTEN

blir det lørdagskveld den 16/1—65 i Svorkmo misjonshus kl. 20. Det blir mye sang og musikk.

SKIDAG PA MONSET

Forutsatt bra vær- og føreforhold innbyr vi årets konfirmanter, Tenåringstreffet på Svorkmo og andre unge til skidag på Monset. Etter guds-tjenesten på skolen kl. 11 får vi orientering om program etc. Ta med nistepakke.

på håret på ein rar måte. Når dei laga hårtopp, klessa dei kumøkk inni der. For at ikke håret skulle busta seg ut til neste dag, la dei noko dei hadde laga av tre til støtte for hovudet. Då vart det like fint til neste dag.

Det var rart å sjå når dei knuste kornet. Dei hadde det i ein smal og høg trestamp. To stykke hadde kvar sin kjøpp og knuste det.

Dei fleste hyttene var av bambus

og strå, og det måtte vera mykje arbeid å laga dei. Folk og dyra budde i same hus, så då skjønar vi at vi har det mykje betre enn dei. Borna måtte hjelpe til å gjeta frå dei var berre små. Dei fleste her i Noreg slepp å gjera den minste ting i den alder. Eg tykte det var trist å høyra om dei mange heidningane som gjekk å trollmannen med borna sine når dei var sjuke. Han gjorde så mykje vondt. — Dei spedalske tykte eg så synd på. Tenk at hendene og føtene og kanskje meir rotna bort. Då fekk dei ikke kjensle på dei plassane som rotna vekk.

Vi kan vera glade vi som bur i Noreg og har det så godt. Eg trur eg aldri kjem til å gløyma den fine dagen då vi fekk lov til å sjå og høyra om folka i Afrika.

Kari Eikli, 5. klasse,
Grøtte skule.

PÅ BISPEVISITAS

En dag fikk vi høre at det skulle være bispevisitas på onsdag. Det var en stor begivenhet, for bispen hadde ikke vært her på 13 år. Vi satte da straks igang med å repetere alt som vi trodde bispen ville spørre om: De ti bud, troens tre skilter som vi måtte rette oss etter. så spurte han om de forskjellige bud. Det ble svart godt og greit på disse spørsmålene, og biskopen var tydeligvis fornøyd. Jeg ble ikke spurt, og glad var jeg for det, enda jeg var sikker på at jeg hadde klart dem. Godal skarret da han snakket, så det var tydelig at han ikke var trønder. Jeg syntes han var en grei og hyggelig biskop. Så spurte han fra stykker i bibelhistoria, og vi svarte etter hvert. Han sa han var fornøyd og at vi nå skulle få lov å sette oss på benkene igjen. Etter-

MÅNEDENS AKTUELTT

Forsiden av Menighetsbladet er fra dette årsskifte noe forandret, forhåpentlig til det bedre. Det kan være forskjellige ting som kan og bør endres ettersom årene går. Bl.a. bør det vel komme til uttrykk at den middelalder-kirke som en gang stod, er avløst av andre kirker som idag er i bruk.

I det hele skulle bladet vårt søke å gi et levende og nyansert speilbilde av det liv som rører seg idag i vårt vidstrakte prestegjeld, både i periferi og sentrum. Men det betyr at vi bedre må utnytte de muligheter som fins for rapporter og meldinger og kunngjøringer. Redaktørens evne til å spore opp det som har hendt eller skal foregå, er meget begrenset. Her kalles på medarbeide fra en rekke personer og instanser. Altså: Sett igang og skriv!

ut i den vakre kappa han hadde på seg, og med det fine gullkorset han hadde hengende rundt halsen. Han begynte å snakke om at på vegen hit hadde han sett mange trafikk-skilt. I de 10 bud var det også slike skilter som vi måtte rette oss etter. så spurte han om de forskjellige bud. Det ble svart godt og greit på disse spørsmålene, og biskopen var tydeligvis fornøyd. Jeg ble ikke spurt, og glad var jeg for det, enda jeg var sikker på at jeg hadde klart dem. Godal skarret da han snakket, så det var tydelig at han ikke var trønder. Jeg syntes han var en grei og hyggelig biskop. Så spurte han fra stykker i bibelhistoria, og vi svarte etter hvert. Han sa han var fornøyd og at vi nå skulle få lov å sette oss på benkene igjen. Etter-

Tenåringstreff

på Svorkmo misjonshus onsdag 27. jan. kl. 19. Sekr. Skoglund viser film fra Den norske Sjømannsmisjon. Kaptein på Sjøguttskolen i Trondheim deltar med tre elever i uniform. Intervju.

PREIKELISTEN :**17/1, 2. s. e. Kr. Åpenb.:**

Orkdal kapell kl. 11: Leergaard
 Orkanger kapell kl. 11: Koren
 Svorkmo misj.hus kl. 11: Olsen.

24/1, 3. s. e. Kr. Åpenb.:

Orkdal kirke kl. 11: Leergaard.
 Nattverd.
 Orkland kirke kl. 11: Koren.
 Nattverd.
 Kirkebuss fra Houston kl. 9.45
 over Monset.
 Orkanger kirke kl. 11: Olsen.
 Nattverd.

31/1, 4. s. e. Kr. Åpenb.:

Orkdal kapell kl. 11: Olsen
 Orkanger kapell kl. 11: Leergaard
 Monset skole kl. 11: Koren.

7/2, 5. s. e. Kr. Åpenb.:

Orkland kirke kl. 11: Olsen
 Orkanger kapell kl. 11: Leergaard
 Støylen skole kl. 11: Koren.

14/2, sønd. Septuagesima:

Orkdal kapell kl. 11: Koren
 Orkanger kapell kl. 11: Olsen
 Houston skole kl. 11: Leergaard.

Forandringer kan inntrefte.

på ble det andre partiet spurt om bønnene i Fadervår. Alle kunne disse godt, men det ble litt verre med forklaringene. De klarte da disse ganske tilfredsstillende også. Så spurte biskopen videre om troens tre artikler og fra bibelhistoria. Dette fikk han greie svar på. Biskopen var tilfreds med svarene, og nå ble bispevisitasen avsluttet med at vi sang en utgangssalme. Sangen klang kraftig og vakkert under kirkehvelvet. Det var høytidelig — og en stund vi alle vil minnes senere i livet. Så ble postludiet spilt, og det hele var over.

Trond Pettersen,
 klasse 7 b, Orkanger skole.

PLAN

for virksomheten i Orkladal Samskipnad av N.L. Misj.samband.

19/1 — 24/1 Løkken Røddelag
 26/1 — 31/1 Løkken forening
 2/2 — 7/2 Svorkmo forening
 9/2 — 14/2 Svorkmo Røddelag
 16/2 — 19/2 Monset forening.

SLEKTERS GANG**Døpte**

«Og hold dem fast så ei de fal-
 ler, men frem til målet kan nå.»

L. rev. 663.

Orkland.

Meldt fra Tel-Aviv: 28/11: Peter
 Daniel Aune.

Orkdal.

6/12: Roger Metli
 20/12: Trygve Ove Norum (ikke
 som feilaktig i for.nr. 29/11).
 26/12: Anita Hansen
 27/12: Kjetil Eikli, Laila Aune.

Orkanger.

6/12: Tove Nærvik
 27/12: Brage Karlsen, Roar Nilsen
 Rolf Arne Grønning
 Morten Ebbesen.

Vigde

«Beskytt nå med din guddoms-
 hånd, den samlivs pakt, det dy-
 re bånd». L. rev. 715.

Orkland

31/10: Arne Ottar Bråten og
 Solveig Schei
 19/12: Lauritz Melbye og
 Karen Rønningsbakk
 31/12: Emil Fiske og
 Kari Mathilde Tronvoll.

Orkdal.

28/11: Aslauk Storegjerde og
 Liv Randi Blåsmo
 27/12: Osvald Arnfinn Berg og
 Liv Valborg Hoff
 29/12: Elling Jostein Eriksen og
 Lina Margrethe Steen
 Jorulf Steinar Vik og
 Kirsten Øyangen
 Arnfinn Særvoll og
 Kari Ingebjørg Mjølhus
 Per Lemvik Kjos og
 Solveig Austnes (i Molde).

Orkanger.

28/12: Ole Ingvald Flønes og
 Beret Anna Hoff
 31/12: Arne Olav Ødegaard og
 Oddveig Brandli.

Døde

«Lykksalig, lykksalig hver sjel
 som har fred. Dog ingen kjen-
 ner dagen før solen går ned.»

L. rev. 848.

Orkland.

3/12: Martin Selmo, f. 1879
 3/12: Rassemine Benedikte Trås-
 dahl f. 1893
 22/12: Johan Fredriksen Svorkmo
 f. 1877
 Per Hagen f. 1875
 (bisatt i Meldal).

Orkdal.

27/11: Ketil Hoff f. 1964
 17/12: Anne Asphaug f. 1889
 18/12: Nils Arne Storrøe f. 1875
 19/12: Kåre Solem f. 1920
 21/12: Martin Alfred Røkke f. 1914

Orkanger.

6/12: Johan Røhmesmo f. 1894
 21/12: Rikard Helvik f. 1884
 25/12: Andreas Knudsen f. 1900.

GÅVER til bladet

Innkommet i desember 1964.

ORKLAND:**Ved A. B. Houston:**

Susanna Rise kr. 5. Jostein Sæ-
 terbakke 10. Erik Houston 10. Hilda
 Solem 10. Olina Houston 10. Tore
 Halgunset 10. Jens Nervik 10. Hel-
 ge Houston 10. Anders T. Lium 10.
 Unemnt 10. Ola Vikahaug 10. Erik
 Viken 10. A. B. Houston kr. 10.

Ved Koren:

Gjertrud Nerås kr. 10.

Ved Ivar Ljøkjell:

Samuel Pettersen kr. 10.

Ved Nils Ofstad:

Knut Klefsås kr. 10. Oskar Knud-
 sen kr. 5.

Menighetsmøter

Kirkedep. ber i skriv av 7. januar
 om uttalelser fra forskjellige instan-
 ser i anledning overføring av Geita-
 strand sokn til Orkdal prestegjeld.
 I den sammenheng må det av hen-
 syn til fristen (31/1) holdes menig-
 hetsråd samt menighetsmøter snar-
 rest. Det blir da menighetsmøter i
 samtlige kirker sansynligvis sør-
 dag 24. etter gudstjenestene.

Svorkmo Prenteverk -- Svorkmo.